

[Bernhard Baunsgaard]

der bliver udsat for forkerte oplysninger via radio og TV, for at få indført berigtigelser. Der er i Danmarks Radio regler for, at man kan få udleveret bånd, hvor man selv er blevet angrebet, og bånd, der har omalt forhold, som man har ansvaret for, men man er nødt til at indrømme fra radioens side, at det er for besværligt at få disse bånd, det tager for lang tid, det er for omstændeligt i det hele taget. Og så er man nødt til at måtte erkende, at man med, jeg havde nær sagt omhu, prøver at holde det skjult, at disse regler findes. Jeg vil gerne i udvalget tage den diskussion op igen, om det dog ikke er muligt for os i yttingsfrihedens navn at formå ministeren til at anmode Danmarks Radio om at styrke sin oplysningsvirksomhed på dette område og gøre det nemmere at få udleveret bånd. Det er intet indgreb i Danmarks Radios uafhængige virksomhed, men herinde har vi dog et ansvar for at sikre yttingsfriheden på dette område også og sikre, at folk ikke unødigt lider skade.

Waldorff (VS):

På trods af, hvor kedelig radioen faktisk er, tror jeg, at alle andre end forslagsstillerne og et par stykker mere måske ville foretrække at ligge hjemme på divanen og høre på den i stedet for endnu en gang at høre en af disse radiodebatter, som ikke fører nogen som helst steder hen, mest nok fordi der faktisk ikke rigtig er noget nyt i de ting, der bliver lagt frem.

Det gælder både SFs forslag, som er en uændret genfremsættelse, og det gælder CDs og venstres forslag, som kører i præcis den samme plovfure, som alle de andre borgerlige forslag har kørt i, og som der ikke er noget som helst hverken overraskende, spændende, inspirerende eller noget andet i.

SFs forslag har jeg kommenteret forholdsvis grundigt, da det sidst var til første behandling, og jeg skal kun lige nævne, at vi er enige i den intention, der ligger i ændringen af det nuværende radioråd, altså opsplitningen i et radioråd, som er ansvarligt for økonomi og administration, og et repræsentantskab, som diskuterer de overordnede linjer i Danmarks Radios programpolitik. Vi mener, at SF er for upræcise med hensyn til, hvad de ønsker dette repræsentantskab skal bruges til, og hvilke folkelige bevægelser man øn-

sker at få repræsenteret i et sådant repræsentantskab; men det sagde jeg også sidst.

Jeg sagde også, at vi er meget uenige i den måde, som SF behandler lokalradioerne på, hvor SFs bud på, hvordan man bryder meningsmonopolet i Danmarks Radio som institution, går på, at man kan begynde at udlicite lokale afdelinger af Danmarks Radio til forskellige institutioner, eller hvad man i øvrigt forestiller sig. Det er vi afgørende uenige i.

Vi ønsker til gengæld en lokalradio, som bryder med Danmarks Radios meningsmonopol på den måde, at den bliver åben for den lokale befolkning, og det sker ikke – i hvert fald ikke nødvendigvis – med SFs forslag. Det ville derimod ske, hvis man opbyggede lokalradioer efter båndværkstedsprincippet, sådan som man faktisk også har nogle erfaringer med.

Den anden kritik imod SFs forslag går på, at dette her kun er en snak om struktur, ikke om, hvordan man ønsker, at et medium som radio og TV skal bruges i de almindelige demokratiske processer, som foregår i samfundet. Det er der faktisk ikke rigtig nogen overvejelser om i forslaget, og det gør, at det mest bliver noget struktursnak, som forholdsvis hurtigt mister interessen.

CDs forslag vil jeg ikke kommentere. Det er ideen om at få genindført Radio Mercur, og det siger sådan set alt om CDs kulturpolitiske udsyn.

Venstres forslag er en udmøntning af det undergravningsarbejde, som højrefløjen både i og uden for Danmarks Radio har arbejdet med i adskillige år. Først og fremmest selvfølgelig det systematiske forsøg på at tilrane sig flere ressourcer og mere programpolitisk indflydelse i provinsafdelingen. Det er der kun ét svar på, og det er – altså i modsætning til venstre, som ønsker den udvikling ført konsekvent igennem – at man nedlægger provinsafdelingen, og det har vi sagt masser af gange.

Til sidst skal jeg bare nævne det misbrug af sprog, som sker i både CDs og venstres forslag med hensyn til begreberne frihed og uafhængighed, som i den begrebsverden, de borgerlige befinder sig i, jo i virkeligheden kun har betydning på den måde, at man stadig væk værdsætter, at det i det 18. århundrede lykkedes at gøre sig uafhængig af den dominerende indflydelse, som adelen havde.